

Sự Sống Đời Đời (12)
Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí
Mà Kính Mến Gia-vê Chúa Trời Người

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Điều Kiện Để Được Hưởng Sự Sống Đời Đời

Trong những bài giảng trước chúng ta đã tra khảo về các phương diện của sự sống đời đời hiện bây giờ trên đời này và sự sống đời đời trong tương lai ở nước Thiên Đàng. Hôm nay chúng ta sẽ học tập về điều kiện để được hưởng sự sống đời đời.

Lu-ca 10:25 – 28. ²⁵ Bấy giờ một thầy dạy Luật đứng lên để thử Chúa rằng: “Thưa thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời?” ²⁶ Chúa nói rằng: “Trong Luật Pháp có chép điều gì? Người đọc gì trong đó?” ²⁷ Ông thầy dạy Luật trả lời rằng: “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Gia-vê Chúa Trời người; và yêu thương người lân cận như mình.” ²⁸ Chúa nói rằng: “Người đáp phải lắm; hãy làm điều đó thì sẽ được sống.”

Đoạn Kinh Thánh này thuật lại cuộc đối thoại giữa Chúa Giê-su và một ông thầy dạy Luật. Ông này hỏi rằng ông cần phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời. Chúa Giê-su hỏi lại ông này: “Trong Luật Pháp có chép điều gì?” Rồi ông này đọc ra hai điều răn quan trọng nhất trong Kinh Thánh, đó là: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Gia-vê Chúa Trời người; và yêu thương người lân cận như mình. Chúa Giê-su bảo ông này hãy làm theo hai điều răn đó thì sẽ được sống.

Cuộc đối thoại này rất quan trọng vì nói đến điều kiện để được hưởng sự sống đời đời. Nếu ta muốn được hưởng sự sống đời đời thì ta phải thực hành hai điều răn này. Hôm nay chúng ta chỉ tra khảo về điều răn thứ nhất: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Gia-vê Chúa Trời người, kỳ sau chúng ta mới tra khảo điều răn thứ hai.

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Kính Mến Chúa Trời Có Nghĩa Là Gì?

Nói đến kính mến Chúa Trời thì chúng ta hiểu được, tất cả Tín-Đồ Cơ Đốc đều kính mến Chúa Trời, và không chừng có những người tuy không phải là Tín-Đồ Cơ Đốc nhưng cũng kính mến Chúa Trời, bởi vì có nhiều người cũng tin rằng trong vũ trụ trời đất này có một Đấng Chúa Trời, nhưng họ không tin rằng Chúa Giê-su là Con của Chúa Trời. Bởi vậy những người này

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Kính Mến Gia-vê Chúa Trời Ngươi

chắc cũng kính mến Chúa Trời một chút chút chứ, phải không? Nhưng hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời Gia-vê thì hẳn không phải chỉ là kính mến Ngài một chút chút thôi.

Vậy hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời có nghĩa là gì?

Chúa Trời Là Đáng Quan Trọng Nhất Trong Đời Ta

Đầu tiên khi chúng ta hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời, thì Ngài là Đáng quan trọng nhất trong đời ta, ta yêu mến Ngài nhiều hơn tất cả các người khác và tất cả các việc khác, ta yêu mến Ngài hơn cả sinh mạng của chính mình nữa.

Tôi không phải nói rằng chúng ta không yêu mến người ta, không yêu mến việc gì hết, và không yêu mến chính mình; hoàn toàn không phải như vậy. Chúng ta vẫn yêu mến người ta, thực ra Chúa Giê-su dạy bảo ta phải yêu thương cả kẻ thù nghịch của mình, cho nên ta hẳn yêu mến người ta; và lẽ tất nhiên ta yêu mến chính mình, ai lại không yêu mến sinh mạng của mình; nhưng ta yêu mến Chúa Trời nhiều nhất. Nếu ta phải lựa chọn yêu Chúa Trời hay yêu người ta hay yêu sinh mạng của chính mình, ta không được yêu cả Chúa Trời lẫn sinh mạng của mình lẫn kẻ thân yêu của mình, thì trong trường hợp đó ta lựa chọn yêu mến Ngài. Bây giờ tôi kể một câu chuyện thiết để các bạn thấy rõ hơn.

Hội Thánh được thành lập sau khi Chúa Giê-su được phục sinh, hồi đó Âu Châu và một phần lớn của Á Châu và Phi Châu đều dưới quyền cai trị của Đế Quốc La-mã. Hội Thánh bị chính quyền La-mã đàn áp khủng khiếp, và bị coi là hoạt động bất hợp pháp. Trong chính quyền La-mã, ông vua được tôn làm thần, người dân phải thờ phượng ông vua La-mã. Có rất nhiều anh chị em Tín-Đồ Cơ Đốc vâng giữ lời dạy trong Kinh Thánh mà không chịu thờ phượng ông vua La-mã.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20: 2 – 6. ² Ta là Gia-vê Chúa Trời ngươi, đã đem ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, ra khỏi nhà của nô lệ. ³ Trước mặt ta, ngươi chớ có các thần khác. ⁴ Ngươi chớ làm pho tượng cho mình, chớ làm tượng nào giống như những vật trên trời cao, ở trên mặt đất hay ở dưới nước. ⁵ Ngươi chớ thờ phượng các hình tượng đó, cũng đừng phụng sự chúng nó; vì ta Gia-vê Chúa Trời ngươi là Đáng Chúa Trời ghen tương, đối với những kẻ ghét ta, ta trừng phạt con cháu đến ba bốn đời vì tội lỗi của tổ tiên họ, ⁶ nhưng bày tỏ tình thương đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến ta và giữ các điều răn ta.

Sự Sống Đời Đời (12)

Trong đoạn Kinh Thánh trên Chúa Trời Gia-vê ban mệnh lệnh cho người dân Y-sơ-ra-ên, họ không được làm pho tượng, không được thờ phượng bất cứ hình tượng nào và không được phụng sự chúng nó. Bởi vậy những anh chị em Tín Đồ đó chẳng thà chết đi mà không chịu thờ phượng ông vua, vì họ kính mến Chúa Trời còn hơn cả sinh mạng của mình.

Có một câu chuyện thiệt của một người chị Tín-Đồ có thai. Chị này rất trung tín với Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su, chị không chịu thờ phượng ông vua, chị sẵn sàng chịu chết vì cơ của Chúa Trời. Chính quyền La-mã dùng nhiều phương pháp tàn nhẫn để xử tử Tín-Đồ Cơ Đốc, nhiều anh chị em Tín Đồ bị thiêu chết hoặc là bị thú dữ như con cọp, sư tử cắn xé chết đi rồi bị ăn thịt luôn, hoặc là bị chém đầu. Nhưng lần này ông quan địa phương nghĩ ra một phương pháp mới để giết chị này, ông quyết định cho chị này chết đuối. Họ trói chị này lại, bắt chị đứng ở bờ biển, khi thủy triều lên, nước biển dần dần thăng lên rồi chị sẽ bị chìm đắm trong nước. Trong số những người đứng ở xung quanh thì có mẹ chồng của chị này. Bà mẹ chồng khóc lóc kêu than, bà bảo chị này hãy nghĩ đến con nhỏ chưa sanh trong lòng chị, cho dù chị không yêu thương sinh mạng của mình cũng nên yêu thương sinh mạng của con nhỏ trong lòng. Bà bảo chị hãy thờ phượng ông vua La-mã hầu cho chị và con nhỏ đều được sống. Nhưng chị này trả lời mẹ chồng một cách rất bình tĩnh rằng: “Nếu con phản nghịch lời dạy của Chúa Trời vì sinh mạng của con nhỏ chưa sanh này, thì chẳng những con sẽ mất đi sự sống đời đời, mà cả con nhỏ này sau này lớn lên cũng không chịu tin vào Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su đâu, và nó cũng sẽ bị hư mất trong địa ngục. Ngược lại nếu con chịu chết vì cơ của Chúa Trời, thì con và con nhỏ chưa sanh này đều sẽ được hưởng sự sống đời đời.” Chị này đứng vững trên bờ biển trong khi nước thủy triều dần dần thăng lên, rồi chị từ từ bị chìm đắm trong nước.

Đây là một câu chuyện thiệt, chị này kính mến Chúa Trời nhiều hơn cả sinh mạng của mình và con nhỏ chưa sanh của mình. Phần nhiều người mẹ đều yêu thương con cái của mình hơn sinh mạng của mình, họ sẵn sàng chịu chết vì con cái của mình. Bởi vậy một người mẹ vui lòng vì cơ của Chúa Trời mà hy sinh cả con nhỏ chưa sanh của mình thì thật là hiếm có. Chị này đã nêu gương mẫu cho ta về hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời.

Hoàn Toàn Vâng Phục Lời Dạy Của Chúa Trời

Trong câu chuyện kể trên chị Tín Đồ kia vâng phục lời dạy của Chúa Trời cho đến cùng, và trong câu Kinh Thánh trên **Xuất Ê-díp-tô Ký 20:6** cũng dạy rằng: “nhưng bày tỏ tình thương đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến ta và giữ các điều răn ta.” Chúa Trời Gia-vê yêu thương

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Kính Mến Chúa Trời Người

những người yêu mến Ngài và vâng giữ các điều răn của Ngài. Trong Tân Ước cũng có nhiều đoạn Kinh Thánh chỉ ra rằng khi ta kính mến Chúa Trời thì ta sẽ vâng giữ lời của Ngài.

Giăng 14:15. ¹⁵ Nếu các người yêu mến ta, các người sẽ vâng giữ các điều răn của ta.

Giăng 14:23. ²³ Chúa Giê-su đáp rằng: “Nếu ai yêu mến ta thì sẽ vâng giữ lời ta; Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta sẽ đến cùng người và ở trong người.”

Hai câu Kinh Thánh trên là lời dạy của Chúa Giê-su. Chúa Giê-su là Con một của Chúa Trời, tất cả sự trọn vẹn toàn hảo của Chúa Trời đều ở trong Chúa Giê-su; Chúa Trời ngự trong Chúa Giê-su và phán truyền qua Chúa Giê-su, cho nên lời dạy của Chúa Giê-su thì chính là lời dạy của Chúa Trời Gia-vê, và vâng giữ lời của Chúa Giê-su thì chính là vâng giữ lời của Chúa Trời Gia-vê.

1 Giăng 5:3. ³ Vì này là sự yêu mến Chúa Trời, chúng ta vâng giữ các điều răn của Ngài; và các điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề,

Cả ba đoạn Kinh Thánh trên đều giảng dạy rằng nếu ta yêu mến Chúa Trời thì ta vâng giữ lời dạy của Ngài. Bởi vậy khi ta hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời Gia-vê thì ta cũng hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà vâng giữ lời dạy của Ngài.

Điểm này rất là quan trọng, ngày nay có nhiều người Tín-Đồ Cơ Đốc không coi trọng sự vâng phục lời dạy của Chúa Trời. Có nhiều người Tín-Đồ nghĩ rằng ta yêu mến Chúa Trời trong lòng, ta ngợi khen Ngài bằng những bài tụng ca, ta đi nhà thờ dự lễ thường xuyên, như vậy thì đủ rồi; họ nghĩ rằng yêu mến Chúa Trời thì không có liên quan gì đến vâng giữ lời của Ngài. Ý tưởng này là hoàn toàn sai lầm. Ba đoạn Kinh Thánh trên giảng dạy rất rõ ràng, nếu ta yêu mến Chúa Trời thì ta phải vâng phục lời của Ngài. Hai điều này luôn luôn đi đôi với nhau.

Kinh Thánh là lời của Chúa Trời, tôi chỉ nói theo Kinh Thánh thôi, những lời này không phải là lời của tôi. Tôi rất đau buồn khi thấy những anh chị em Tín-Đồ làm những việc trái ngược với lời dạy trong Kinh Thánh, có người còn phạm tội lỗi trầm trọng như tội tà dâm, tham lam, nói dối, chia rẽ, v.v. Mà nhiều khi những anh chị em Tín-Đồ đã phạm tội lỗi rồi còn nói rằng họ tin vào Chúa Trời, họ yêu mến Ngài lắm. Kinh Thánh dạy rằng nếu ta yêu mến Ngài thì ta phải vâng giữ lời của Ngài. Phạm tội lỗi thì hẳn là nghịch với lời của Ngài. Hỡi các anh chị em Tín Đồ, đừng có tự lừa dối mình hoặc là nghe người này người kia nói cái gì, hãy đọc kỹ lời của Chúa Trời trong Kinh Thánh đi.

Sự Sống Đời Đời (12)

Ma-thi-ơ 7:21. ²¹ “Không phải hễ ai nói với ta rằng: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa’ đều sẽ vào nước Thiên Đàng đâu, nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời.”

Đoạn Kinh Thánh này rất rõ ràng và dễ hiểu, phải không? Đừng nghĩ rằng ta yêu mến Chúa Trời trong lòng, ta đi lễ nhà thờ mỗi tuần, hoặc là ta làm việc này việc kia cho Chúa Trời, thì ta hẳn được vào nước Thiên Đàng. Chúa Giê-su nói rằng chỉ có kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mới được vào nước Thiên Đàng thôi. Những người không vâng giữ lời dạy của Chúa Trời thì hẳn không phải làm theo ý muốn của Ngài.

Tôi quen biết hai vợ chồng Tín-Đồ Cơ Đốc, họ bán trái cây ở chợ. Người bán trái cây thì hẳn biết lựa trái cây, họ chỉ nhìn vào trái cây thì họ biết liền trái đó có tốt hay không. Nhiều lúc có khách hàng đến lựa trái cây, họ hỏi anh Tín-Đồ này trái cây có tốt không, anh Tín-Đồ này biết rằng những trái đó không tốt, nhưng anh nghĩ rằng nếu nói ra sự thật thì sẽ bị thiệt hại, nên anh nói dối rằng những trái này tốt lắm. Sau đó anh này đi hỏi ông mục sư rằng nói dối như vậy có sai lầm không. Các bạn chắc nghĩ rằng ông mục sư sẽ giải thích cho anh biết nói dối như vậy là tội lỗi và khuyên anh phải ăn năn hối cải liền, phải không? Không! Không phải như vậy! Ông mục sư nói rằng: “Không sao đâu, nói như vậy là được!” Về sau khi tôi nghe hai vợ chồng này thuật lại sự kiện này cho tôi biết, tôi cảm thấy vừa ngạc nhiên lại vừa đau buồn! Kinh Thánh giảng dạy rất rõ ràng, nói dối là tội lỗi trầm trọng, ma quỷ là cha của nói dối.

Giăng 8:44. ⁴⁴ Các người bởi cha mình là ma quỷ mà sanh ra; và các người muốn làm theo dục vọng của cha mình. Từ lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, nó chẳng đứng ở trong lẽ thật, vì trong nó không có lẽ thật. Mỗi khi nó nói dối, thì nó nói theo bản tánh của mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha của sự nói dối.

Chúa Giê-su dạy rằng nói dối là hành vi của ma quỷ và là bản tánh của nó. Nếu ta nói dối, thì ta làm theo dục vọng của ma quỷ. Ngược lại nếu chúng ta quả thật là Tín-Đồ của Chúa Giê-su, thì ta làm theo ý muốn của Đức Cha Gia-vê, Ngài là lẽ thật, và ta cũng sống theo lẽ thật.

Nói tóm lại yêu mến Chúa Trời thì dính liền với vâng giữ lời của Ngài, hai điều này không tách rời nhau được. Hơn nữa khi ta vâng giữ lời dạy của Chúa Trời thì ta phải vâng giữ toàn bộ lời dạy của Ngài, chứ không phải ta lựa chọn phần nào ta muốn theo thì theo, phần nào khó quá thì không theo. Cho dù có những điều rất khó khăn, hiện giờ chúng ta không làm được hoàn toàn trọn vẹn, nhưng tấm lòng của ta phải là hoàn toàn. Tôi sẽ giải thích cho các bạn về điểm này bằng một sự kiện chân thật.

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Kính Mến Gia-vê Chúa Trời Người

Trong lời dạy của Chúa Giê-su có hai điều răn rất khó khăn, một là ta phải tha lỗi cho người ta, hai là ta phải yêu thương kẻ thù nghịch của mình. Ai nấy đều đồng ý rằng đây là hai điều răn khó khăn nhất, ngay cả những người không tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su cũng đồng ý rằng hai điều răn này là cao siêu hơn lời của hết thầy các tôn giáo và các triết gia trong lịch sử nhân loại. Chúng ta không thể nào vâng giữ hai điều răn này bằng khả năng sức lực của mình, nhưng ta có thể cầu xin Chúa Trời ban quyền năng cho ta để vâng giữ hai điều răn này.

Có một người chị xúc phạm tôi rất nặng, tôi quan tâm an ủi chị mà chị lại vu cáo tôi la hét chửi mắng chị (xin đọc **Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (4)** để biết rõ chi tiết của sự kiện này). La hét chửi mắng người ta là một tội lỗi, tuy rằng lúc đó tôi chưa được lập làm mục sư, nhưng tôi vẫn là người truyền đạo; nếu một người truyền đạo la hét chửi mắng người ta thì đã làm nhục cái Danh của Chúa Trời và đã phạm tội lỗi trầm trọng. Tôi rất đau buồn và bức tức trong lòng, tôi không thể nào tha lỗi cho chị này. Nhưng tôi biết rõ Chúa Giê-su dạy rằng chúng ta phải tha lỗi người ta và yêu thương kẻ thù nghịch của mình. Tôi chỉ có kêu cầu Chúa Trời giúp đỡ tôi, tôi cầu khẩn Ngài cất đi mối giận hờn trong lòng tôi. Lúc đầu thì rất khó khăn, nhiều khi tôi đang học tập Kinh Thánh và sửa soạn bài giảng thì bất thình lình lại nghĩ đến chuyện này, mối giận hờn lại tràn đầy lòng tôi và tôi không học tập được nữa. Tôi chỉ có đến trước mặt Chúa Trời mà khóc thối; đầu tiên tôi cầu khẩn Ngài tha lỗi cho tôi, tôi đã phạm tội lỗi vì tôi không chịu tha lỗi chị này; thứ hai tôi cầu khẩn Ngài giúp đỡ tôi và ban cho tôi quyền năng để tha lỗi cho chị này và còn yêu thương chị này nữa. Lúc đầu ngày nào ngày nấy tôi cũng phải khóc lóc nhiều lần trước mặt Chúa Trời. Tuy rằng tôi không thể vâng giữ lời dạy của Ngài hoàn toàn trọn vẹn, nhưng tấm lòng của tôi là hoàn toàn. Rồi một hôm, bỗng nhiên Chúa Trời cất đi mối giận hờn trong lòng tôi, mối giận hờn tiêu tan hết, tôi cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng, tôi không còn tức giận chị này nữa, tôi có thể yêu thương chị này lại.

Các bạn thấy chưa, chúng ta không thể nào vâng giữ lời của Chúa Trời bằng khả năng lực lượng của mình, nhưng ân điển của Chúa Trời sẽ trợ giúp ta. Khi ta làm không nổi, thì ta kêu cầu Chúa Trời giúp đỡ. Ngài là Cha của ta, Ngài hẳn giúp đỡ ta, nhưng với điều kiện là tấm lòng của ta phải chân thật và hoàn toàn vâng phục.

Công Việc Của Chúa Trời Là Quan Trọng Hơn Công Việc Của Mình Và Bất Cứ Công Việc Nào Khác

Hơn nữa nếu ta quả thật hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời thì ta coi công việc của Ngài là quan trọng hơn công việc của mình và bất cứ công việc nào khác.

Sự Sống Đời Đời (12)

Tôi không phải nói rằng ta sẽ coi tất cả các công việc khác là không quan trọng gì hết, rồi ta bỏ bê các công việc khác hoặc là ta chỉ lo cho công việc của Chúa Trời thôi, còn những việc khác thì ta chỉ làm một cách cẩu thả là xong. Hoàn toàn không phải như vậy đâu! Chúng ta phải siêng năng chăm chỉ trong tất cả mọi việc ta làm, nhưng ta coi công việc của Chúa Trời là quan trọng hơn hết; trong trường hợp ta không thể nào vừa lo cho công việc của Ngài lại vừa lo cho những công việc khác, thì ta lựa chọn công việc của Ngài. Để tôi kể một thí dụ để cho điểm này được rõ hơn.

Trước khi chồng tôi và tôi đi rao truyền Tin Lành của Chúa Trời, chúng tôi cùng làm việc ở Canada, tôi làm trong một công ty bảo hiểm. Có nhiều khi công việc trong hãng quá nhiều, các nhân viên đều phải làm thêm giờ. Tôi ráng làm việc rất cẩn thận và rất nhanh, tại vì tôi nhớ rằng tôi mang cái danh Tín-Đồ Cơ Đốc, tôi muốn làm sáng Danh của Chúa Trời. Bởi vì tôi làm việc rất nhanh, cho nên thông thường tôi có thể làm xong công việc của tôi nội trong giờ làm việc thường, tôi không cần phải làm thêm giờ. Nhưng mỗi khi có công trình mới được đặt vào trong hệ thống máy tính điện tử, thì tất cả các nhân viên đều phải ở lại sau giờ làm việc thường để canh giữ hệ thống của công ty, nếu có gì trục trặc thì có sẵn người ở đó để sửa lại. Trong những trường hợp này, tôi cũng ở lại làm thêm giờ, bằng không thì công trình mới sẽ bị ảnh hưởng và công ty sẽ bị thiệt hại rất nhiều tiền. Tôi cũng quan tâm đến lợi ích của công ty, bởi vì tôi không muốn những người xung quanh phê bình Tín-Đồ Cơ Đốc là vô trách nhiệm, lười biếng và ích kỷ, tôi không muốn cho cái Danh của Chúa Trời mang xấu. Mà cho dù tôi có làm thêm giờ, nhưng tôi không làm thêm giờ vào ngày thứ năm và thứ sáu. Lý do là tại vì hội thánh của chúng tôi có buổi học tập Kinh Thánh vào tối thứ sáu, chồng tôi và tôi phải thay phiên giảng dạy vào những buổi học tập này, cho nên thứ sáu thì tôi chắc chắn phải đi về nhà sớm hơn, còn tối thứ năm tôi cũng phải về nhà sớm hơn để sửa soạn tài liệu giảng dạy cho buổi học tập Kinh Thánh. Tôi trình bày lý do này cho người quản lý biết, công ty cũng thông cảm. Và Chúa Trời Gia-vê đã trợ giúp tôi rất nhiều, thông thường tôi có thể làm xong hết thảy công việc đúng giờ, cho nên tôi không cần phải làm thêm giờ vào thứ năm và thứ sáu (Xin đọc **Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (3)** để biết rõ những chi tiết).

Xin các bạn để ý, khi tôi không chịu làm thêm giờ vào thứ năm và thứ sáu, thì rất hiển nhiên tôi không phải hết lòng hết sức làm việc cho công ty, cho dù tôi làm việc rất siêng năng, nhưng tôi không coi công việc của công ty là quan trọng nhất, và công ty hẳn biết rõ điều này lắm. Và kết quả là tôi sẽ không được thăng chức nhanh, và nếu kinh doanh của công ty không được tốt, thì tôi sẽ là một trong những người bị sa thải trước tiên. Tôi vui lòng nhận lấy điều này, tôi coi công việc của Chúa Trời là quan trọng hơn công việc của công ty và cũng quan trọng hơn công

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Kính Mến Gia-vê Chúa Trời Người

ăn việc làm của tôi. Tôi làm trong công ty đó gần ba năm trời, rồi chồng tôi và tôi quyết định dùng hết thủy sức lực thời gian của mình để phụng sự Chúa Trời, chúng tôi từ chức và rời khỏi Canada đi nhiều nơi khác nhau trên thế giới để truyền giảng Tin Lành của Chúa Trời cho người đời.

Qua thí dụ này cho ta thấy rằng ta cũng chăm lo những công việc khác, chúng ta là Tín-Đồ Cơ Đốc, chúng ta lúc nào cũng siêng năng chăm chỉ trong bất cứ việc gì ta làm, nhưng ta tôn công việc của Chúa Trời là quan trọng hơn hết. Trong trường hợp ta phải lựa chọn một là lo cho công việc của Ngài, hai là lo những công việc khác, thì ta luôn luôn lựa chọn chăm lo công việc của Ngài.

Hết Lòng, Hết Linh Hồn, Hết Sức, Hết Trí Mà Phụng Sự Chúa Trời

Nếu ta coi công việc của Chúa Trời là quan trọng hơn bất cứ công việc nào khác, thì ta phải dùng hết sức lực, tâm thần, trí khôn vào công việc của Ngài; bất cứ là việc lớn hay việc nhỏ, ta đều phải hết lòng hết sức mà làm.

Khi chồng tôi và tôi còn làm việc ở Canada, chúng tôi vừa làm việc trong hãng vừa phụng sự Chúa, chúng tôi rất bận rộn. Bởi vì ban ngày tôi phải làm việc trong công ty bảo hiểm đó, khi đến phiên tôi giảng dạy lớp học tập Kinh Thánh thì tôi chỉ có thể sửa soạn tài liệu giảng dạy vào buổi tối thôi, tôi không đủ thì giờ; nhiều lúc tôi phải thức suốt đêm để sửa soạn tài liệu giảng dạy, rồi sáng hôm sau tôi vẫn đi làm trong hãng như thường. Cho dù thân thể tôi thì rất mệt mỏi, nhưng lòng tôi lại vui vẻ vô cùng, bởi vì tôi đã dùng hết sức lực, tinh thần và trí khôn của tôi để phụng sự Chúa Trời, đó là món của lễ hiến dâng của tôi cho Ngài.

Sau đó khi chồng tôi và tôi đi truyền giảng Tin Lành trong nhiều hội thánh tại nhiều nơi trên thế giới, khi tôi gặp phải những việc tôi không biết làm, tôi ráng học hỏi theo những người có kinh nghiệm. Khi chúng tôi phụng sự tại hội thánh ở Úc Đại Lợi, chồng tôi và tôi thay phiên giảng luận Kinh Thánh vào ngày Chúa Nhật và giảng dạy lớp học tập Kinh Thánh, tôi còn trông nom đứa bé, giảng dạy lớp học Kinh Thánh cho trẻ con, nấu cơm sửa soạn đồ ăn trong những buổi lễ của hội thánh, rửa chén, quét dọn giáo đường v.v. Bất cứ là việc quan trọng như giảng luận Kinh Thánh hay chỉ là việc nhỏ như rửa chén, quét dọn giáo đường, trông nom đứa bé, tôi đều hết lòng hết sức mà làm. Tôi luôn luôn nhớ rằng khi tôi hiến dâng của lễ cho Chúa Trời, thì tôi phải hiến dâng món tốt nhất cho Ngài.

Đó là điểm thứ tư, ta phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà phụng sự Chúa Trời.

Sự Sống Đời Đời (12)

Kết Luận

Hôm nay chúng ta đã học tập điều răn quan trọng nhất trong Kinh Thánh. Hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa Trời có nghĩa là:

- Đầu tiên Ngài là Đáng quan trọng nhất trong đời ta, ta yêu mến Ngài nhiều hơn tất cả các người khác và tất cả các việc khác, ta yêu mến Ngài hơn cả sinh mạng của chính mình nữa.
- Thứ hai là hoàn toàn vâng phục hết thảy mọi lời dạy của Ngài.
- Thứ ba là ta coi công việc của Ngài là quan trọng hơn công việc của mình và bất cứ công việc nào khác.
- Thứ tư là ta dùng hết tất cả sức lực, tâm thần, trí khôn vào công việc của Ngài, bất cứ là việc lớn hay việc nhỏ, ta đều hết lòng hết sức mà làm.

Kỳ sau chúng ta sẽ tra khảo điều răn thứ hai: “yêu thương người lân cận như mình.” Hai điều răn này là điều kiện để được hưởng sự sống đời đời. Nếu ta muốn được hưởng sự sống đời đời thì ta phải vâng giữ hai điều răn này.